

1

В бързината на претърсването само някое внимателно око можеше да забележи, че на една страна се отделят по-младите и по-хубавите, а другите изпрапаха в едно отдалечено селище, без да се гледа на роднински връзки и приятелски привързаност. "Сякаш познават коя има някой скъп камък зашит в ръба на полата си, или в хастаря на елечето," - си мислеше Сунилда, когато следеше изтръпнала къде ще изпатят братовчедка и.

- В X - отсече кратко и сурово страторът.

"Дано, дано и мене изпатят там..." позова в сърцето си Сунилда и се загледа изпитателно в лицето на суровия воин. Ала изтръпна. Някаква недобра, опасна усмивка цъвна на устните му, когато се загледа по-внимателно в това морно, изтощено, дрипаво вмомиче. А очите му пронизваха като остър кинжал. Сякаш кръвта и се вледени. Тя пристъпи като насън, претърска я още по-набързо. Какво ли носеха тия гладници, последни просеци, избягали само по една риза пред страшното нашествие на варварите...

Пуснаха я и тя тръгна, препънана с радост към вратата, нидо, нищичко не бяха намерили. Но навекът острият глас на стратора я накара да се закове на мястото си.

- Стой! Почакай...

Момичето се обърна и попита с изплашен поглед. Дали не бяха разбрали какво се криеше в стария, овален колан на кръста и?

нечисто малце личеше стройната чърта на раменете и, правия гръб, тънкия кръст.